

Warszawa, dnia 25 lutego 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 1082/18

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

protokolant: sekr. sądowy Renata Szczegot

po rozpoznaniu dnia 25 lutego 2019 r. w Warszawie

sprawy A. J., syna T. i S., ur. (...) w W.

obwinionego o wykroczenie z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 7 czerwca 2018 r. sygn. akt III W 1959/17

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 złotych tytułem opłaty za drugą instancję oraz 50 złotych tytułem wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt VI Ka 1082/18

## UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy nie jest zasadna.

Wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. popełnia ten kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Treść tego przepisu odwołuje się więc do obowiązku wynikającego z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym, który stanowi, że właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę czemu nie mógł zapobiec. Z treści tego przepisu wynika, że właściciel lub posiadacz może zwolnić się z tego obowiązku tylko wtedy gdy nie wie, kto w oznaczonym dniu użytkował pojazd lub użytkował go wbrew jego woli. Tak więc, wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. popełnia ten właściciel lub posiadacz pojazdu, który wie komu powierzył pojazd do używania ale nie wskazuje tej osoby. Właśnie w tym aspekcie należy rozważyć czy obwiniony wywiązał się z obowiązku wynikającego z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym wskazując alternatywnie siebie i żonę, jako osoby, które mogły w dniu 12 listopada 2016r. o godzinie 10: 36 użytkować samochód R. (...) nr rej. (...). Logika zdarzeń prowadzi do wniosku, że obwiniony wiedział, kto w dniu 12 listopada 2016r. o godzinie 10. 36 użytkował ten pojazd i celowo nie wskazał konkretnej osoby. Taki wniosek wynika z analizy następujących okoliczności. Dzień 12 listopada 2016 r. to sobota, czyli dzień wolny od pracy. Tego dnia plan zajęć różni się od innych dni w tygodniu. Zostało także wskazane miejsce gdzie pojazd został nieprawidłowo zaparkowany przy ulicy (...) w W.. Co więcej, obwiniony podał w przybliżeniu cel podróży samochodem do miejsca gdzie nieprawidłowo zaparkowane

auto zostało ujawnione przez straż miejską. Ten cel to dokonanie zakupów, skorzystanie z bankomatu lub z usług banku. Obwiniony otrzymał wezwanie do wypełnienia obowiązku z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym w dniu 7.12.2016r. (k- 8) czyli po 25 dniach od ujawnienia przez straż miejską nieprawidłowo zaparkowanego pojazdu. W dniu 8 grudnia 2016r. obwiniony odpowiedział wskazując siebie lub żonę jako użytkowników samochodu R. (...). W okresie od dnia 12 listopada 2016 r. do dnia 8 grudnia 2016r. były tylko 4 soboty, które należało rozważyć w procesie eliminacji, kto prowadził samochód

w dniu wskazanym przez straż miejską. Biorąc pod uwagę krótki czas, jaki upłynął pomiędzy datą ujawnienia nieprawidłowo zaparkowanego samochodu a wezwaniem straży miejskiej, szczególny dzień – sobota, dzień wolny od pracy, dokładne określenie miejsca i godziny ujawnienia samochodu, to należy przyjąć, że obwiniony wiedział kto konkretnie tego dnia użytkował samochód, którego jest właścicielem. Tak więc, pomimo tej wiedzy nie wskazał konkretnej osoby i nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z art.78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym. Samochody są tak skonstruowane, że do ich prowadzenia w ruchu drogowym wystarczą czynności podejmowane przez jedną osobę. Należy stwierdzić, że podanie dwóch osób w sytuacji, gdy obwiniony wiedział kto konkretnie tego dnia pojazd użytkował stanowi niewykonanie obowiązku wskazania komu użyczył samochód do użytkowania. Powoływanie się przez obrońcę na wyrok wydany w sprawie sygn. VI Ka 632/17, w którym sąd stwierdził, że wykonanie obowiązku z art. 78 ust 4 prawo o ruchu drogowym może polegać na wskazaniu konkretnej osoby jak również wskazaniu alternatywnym kilku osób, które w określonym okresie mogły używać pojazd nie odnosi się do niniejszej sprawy. Ze stanu faktycznego, w którym zapadło orzeczenie, na które powołuje się obrońca wynika, że prezes zarządu firmy, która była właścicielem pojazdu nie wskazał komu użyczył w danym dniu samochód firmowy do użytkowania powołując się na to, że musiałby wskazać kilkunastu swoich pracowników. Ta sytuacja nie dotyczy obwinionego gdyż w tym wypadku proces eliminacji dotyczył tylko dwóch osób. Nie są także zasadne zarzuty dotyczące działania straży miejskiej, która zdaniem skarżącego powinna oczekiwać na kierowcę samochodu w celu ustalenia kto nieprawidłowo zaparkował pojazd. Te dwa zagadnienia niewątpliwie się łączą ze sobą jednak obwiniony odpowiada za swoje zawinienie w ramach postawionego mu zarzutu popełnienia czynu polegającego na innym zachowaniu niż nieprawidłowe parkowanie auta.

Sąd odwoławczy mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach postępowania odwoławczego sąd orzekł na podstawie art. 119 § 1 k.p.s.w.